

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Staub Tímea ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Szemes Tamás ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Bíróság 33.P.24.608/2006/18. számú ítélete ellen az alperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 22.500 (huszonkettőezer-ötszáz) forint fellebbezési költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a ... című hetilap ...-án megjelent „...” című írásban közöltekkel megsértette jóhírnévhez és becsület védelméhez fűződő személyiségi jogát. A jogsértés miatt elégtételadásra, valamint 750.000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő az elsőfokú eljárás során.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes (felperes neve) jóhírnévét, amikor az általa kiadott ... című hetilap ... napján megjelent lapszámának 19. oldalán a „...” című írásában valótlanul állította, hogy ... felperes neve ... jellemében ugyanaz a pártaktivista maradt, aki a ... című lap szerzőjeként szolgált. Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnévét és becsületét, amikor a felperesről azt állította, hogy ... felperes neve ... jó pénzért a legjobb barátait is eláruló, gátlástalanul hazudozó, szarházi karrierista. Kötelezte az alperest, hogy a sérelmezett cikk megjelenésével azonos helyen, azonos betűszedéssel tegye közzé az ítélet rendelkező részét a saját bocsánat kérésével kiegészítve. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 750.000 Ft tőkét és 45.000 Ft perköltséget. Felhívta az alperest, hogy fizessen meg az államnak az

APEH Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága külön felhívására 45.000 Ft illetéket.

Az ítélet indokolásában kitért arra, hogy a bizonyítási teher szabályairól, a bizonyítatlanságról végzésben tájékoztatta az alperest és felhívta, hogy mellőzés terhével terjessze elő érdemi ellenkérelmét. Részletes tájékoztatást nyújtott arról is, hogy a valóság bizonyítása körében az alperest terheli a bizonyítási kötelezettség. Mindezek ellenére az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a perbeli cikkel kapcsolatban a felperes a szerkesztőséggel szemben sajtó-helyreigazítási eljárást indított, amely ügyben a bíróság helyreigazítás közzétételére kötelezte az alperesi szerkesztőséget. Utalt a sajtótörvény 19. § (3) bekezdésében foglaltakra, a Ptk. 79. § (1) bekezdésére, továbbá a 78. §-ában rögzítettekre. Rámutatott, hogy sem anyagi jogi, sem eljárásjogi akadálya nincs annak, hogy a sajtóban elkövetett jogsértés jellegétől függően a sértett fél sajtó-helyreigazítást kérjen és ezzel párhuzamosan vagy ezt követően a Ptk. 84. §-ának megfelelően jogvédelmet igényeljen. Kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az alperes valótlanul állította, hogy a felperes a ... című lap szerzője volt, és a sérelmezett cikk részlet egészét értékelve az elsőfokú bíróság megítélése szerint az alperes azzal, hogy a felperest pártaktivista jellemű, azaz a barátait jó pénzért eláruló, gátlástalanul hazudozó, szarházi karrieristának nevezte, megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő jogát és becsületét. Ez a fajta bírálat ugyanis aránytalanul túlzó, indokolatlanul bántó, lealázó, ezért a véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságát túllépi. A jogsértés megállapítása mellett elégtételadásra és kártérítés megfizetésére kötelezte az alperest a felperes keresetének megfelelően, utalva arra, hogy az alperes az előterjesztett követelést sem jogalapjában, sem összecszerűségében nem vitatta. Az elsőfokú bíróság elfogadta, hogy a felperes személyét hátrányosan érintette a róla megfogalmazott alperesi kritika. Figyelembe vette, hogy a felperes a ... című hetilap tulajdonosa, főszerkesztője és újságíró, így az alperesi cikk hátrányosan befolyásolta személye megítélését. Az alperes nem vitatta sem a jogellenes felróható magatartást, sem a felperes részéről felmerült kárt, sem pedig a kettő közötti okozati összefüggést. A Pp. 164. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási teher szabályait figyelembe véve további bizonyítás felvételét szükségtelennek ítélte. Hivatkozott a Pp. 141. § (2) és (6) bekezdésében, továbbá a Pp. 136/B. § (3) bekezdésében foglaltakra. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy mellőzze a másodfokú bíróság a jogsértőnek ítélt megállapítások közül a „pártaktivista” jelzőt, továbbá elsődlegesen a kártérítés megállapításának mellőzését, másodlagosan pedig az összecszerűség mérséklését indítványozta. Előadta, hogy az elsőfokú ítélet tévesen tartalmazza az alperes nevét és tévesen tünteti fel a jogi képviselőt. Az alperesi társaság neve ... dr. Szemes Tamás ügyvéd pedig az elsőfokú eljárásban nem képviselte az alperest, az ... II. rendű alperes képviselőjében járt el, kizárólag a fellebbezési eljárásban kapott megbízást. Az alperes hivatkozott a sajtó-helyreigazítási eljárásban született 26.P.22.073/2006/3. számú ítéletben foglaltakra, amelynek indokolása szerint az a közlés, miszerint a felperes pártaktivista volt, döntően véleménynyilvánítás jellegű. Ez a kifejezés utal a korábbi rendszer támogatójára, amely valótlanúsága esetén jogsértő lenne. A felperes ugyanakkor a korábbi rendszer idején a ... című napilap munkatársa volt, mégpedig a

felperes által nem vitatottan a lap párt-és társadalompolitikai rovatánál. A ... pedig az ...-nek, mint állampártnak volt a hivatalos lapja. Olyan tartalmú vélemény kifejtése, amely szerint a felperes, aki a korabeli állampárt hivatalos lapjának munkatársa, pártaktivista lett volna, nem hordoz valótlan tartalmat. Ilyen véleménynyilvánítás az alkotmányos keretek között szabadon kifejthető. A ... című lap jelentőségében, súlyában sokkal kisebb volt, mint a ... című lap, ebből következően az a jogsérelem, amely felperest azzal érte, hogy az alperes valótlanul állította azt, hogy a felperes a ... című lap szerzője volt, nem lehet olyan súlyos, amely az alperes jelentős mértékű kártérítésre kötelezését eredményezi. Tehát csupán az a valótlan állítás ebben a körben, hogy a felperes a ... című lap munkatársa volt, ez pedig nem eredményezhetett jelentős felperesi érdeksérelemet. A felperes kizárólag személyes előadásával kívánta bizonyítani, hogy a kártérítés és annak összegszerűsége megalapozott. Azonban ezt bizonyítani nem tudta. Maga adta elő, hogy vele szemben vannak olyan visszatérő vádak, amelyek újra felbukkannak, tehát a felperes nem a perbeli eset kapcsán került először ebbe a helyzetbe. Így már máskor is kifejthette ellentétes álláspontját, amit a közvélemény már korábban is ismerhetett. Azt a felperes nem bizonyította, hogy kifejezetten a perbeli cikk miatt romlott a társadalmi megítélése. A 750.000 Ft-os kártérítési összeget csak a felperes véleménye igazolja, de egyéb objektív bizonyíték nem támasztja alá.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdésének megfelelően csupán a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül. Ebben a körben eljárva megállapította, hogy az alperes fellebbezése nem alapos a következők miatt.

A felperes - az alperesi fellebbezéssel érintett - igényét a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdésére alapította. Eszerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Ennek megfelelően az olyan valótlan és a személy hátrányos megítélésére alkalmas közlés alapozza meg a hírnévrontást megállapítását, amely valamilyen tényt állít illetve valamilyen tényt fejez ki nyíltan vagy burkoltan. Így tehát az alperesi felelősség megállapítása eltérő jogi megítélés alá esik a sajtó-helyreigazítási perben érvényesített igénytől.

A jelen perben előterjesztett kereseti kérelmében a felperes azt a közlést sérelmezte, miszerint a felperes jellemében ugyanaz a pártaktivista maradt, aki a ... című lap szerzőjeként és a ... rovatának munkatársaként szolgált: jó pénzért a legjobb barátait is eláruló, gátlástalanul hazudozó, szarházi karrierista.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a kifogásolt „pártaktivista” kifejezés a cikknek a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalása szerinti, szövegösszefüggésében való értékelésével megállapíthatóan egyrészt a felperes jellemére vonatkozott, másrészt azonban tényállítási tartalommal is bírt, ugyanis arra utalt, hogy a felperes korábban pártaktivistaként tevékenykedett. A felperes vitássá nem tett előadása szerint nem volt párttag, az a tény pedig, hogy a ...ban is publikált az egypártrendszer idején, nem alapozza meg önmagában azt az állítást, hogy a felperes pártaktivista volt, ugyanis ez a kifejezés többlettartalmat hordoz ahhoz a valós tényhez képest, hogy a ... egyik

rovatának munkatársa volt. A közlés egyben sértő jellegű is volt a felperes személyére és az általa szerkesztett lap szellemiségére tekintettel, mivel alkalmas volt a hitelessége aláásására, a vele szemben tanúsított bizalom megingatására.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a jogsértést a „pártaktivista” kifejezés használatával kapcsolatban [Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja].

Az alperes fellebbezése kiterjedt a felperes részére megállapított nem vagyoni kártérítésre is. A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy ezt a felperesi igényt a Ptk. 84. § (1) bekezdésének e) pontja, a Ptk. 355. § (4) bekezdése valamint az Alkotmánybíróság 34/1992. (VI. 1.) AB határozata alapján kellett elbírálni. Ennek során a jogsértés tárgyi súlyát és a jogsértés tényleges következményeit kellett értékelni.

A felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy az általa főszerkesztett ... és alperesi jogsértéseket közlő ... című lap olvasótáborában között részbeni átfedés van, így a perbeli cikk a felperest saját olvasói előtt hiteltelenítette el. A perbeli írás következményeinek alátámasztására becsatolta az interneten a témával kapcsolatban megjelent hozzászólásokat. A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban, hogy ezzel a felperes - az alperes által sem vitatottan - igazolta a perben, hogy a cikk közléseivel okozati összefüggésben olyan hátrány érte, amely indokolja a felperes nem vagyoni kártérítési igényét. Hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő semmilyen védekezést, a felperesi előadást nem támadta, így további bizonyítás elrendelése nem volt szükséges.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (3) bekezdésének megfelelő, helytálló mérlegeléssel állapította meg a nem vagyoni kártérítés összege szerűségét is, annak mérséklésére okot adó körülményt az alperesi fellebbezés nem tartalmazott.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helyben hagyta, annak helyes indokai alapján.

A fellebbezési eljárásban felmerült felperesi perköltségről a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a szerint határozott. A fellebbezési illeték viseléséről nem kellett rendelkezni, mert azt az alperes a fellebbezésén lerőta.

Budapest, 2009. január 8.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. . Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bírő bírő

A kiadmány hitelél:
tisztviselő